

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Auari liberalitatem suam retractantis, subita pœna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

exercendam: qua plerumque quò habentur ampliores, eò habentem magis incendunt faciuntque intemperantiùs pecunias sitiientem. Quantò autem magis amantur, tantò ægriùs dispensantur. Hinc fiunt earum possessores minùs liberales, magisq; duri ac im-misericordes, dignique, qui nec ipsi misericordiam consequantur, sed sine misericordia è medio tollantur.

VIII. Recitat Raderus noster ex Menais Græcorum, quin & Cardinalis Baronius ex Cedreno luculentum exemplum, de viro copioso, qui an. 27. Iustiniani Imperatoris, Constantinopoli graui morbo afflictatus mortem cernebat nulla humana vi posse euitari: confugit ergo ad diuinam, & iussit triginta libras argenti in subsidium pauperum distribui. Faciliùs nimirum pecuniam erogauit, quam cum vita mox amittendam alioqui censuit. Sed vel sic miserentis misertus est Deus. Nam præter omnium spem illi vitam restituit, & valetudinem prolongauit. Multùm refert quò quid animo faciamus. Quidquid fit libero Dei amore, constanter fit. Quod autem fit amore creature, mutata creatura, facile mutatur. Quare & iste diues, valetudine recuperata, & morbo pulso, suggestione Acherontica, cœpit mutare suam voluntatem, cuius eum subijt pœnitudo. Nam & pecuniam suam optauit recuperare, quasi Deum fallere potuisset. Neque tales cogitationes in corde eius pressæ manserunt. Habebat amicum fidelem, cui sua arena solebat patefacere. Huic cum genuit narrat, se quidem conualuisse, sed interim triginta auri libras sibi perijsse, quæ utiq; seruari potuissent, jamq; in magnos vsus seruirent. Audijt hanc querelam amicus, & expalluit: utq; erat rerum diuinarum peritus, illum seriò commonuit, mali spiritus hanc esse technam, cogitationem istam ex animo, velut ignem è manu, eijciendam; ne diuina misericordia in iram conuersa, sanitatem, quam reddidit, denuò auferat; & ut liberaliter misericordem sanauit, ita datum retractantem rursus verberet. Non cæcum modò, sed etiam ad pia monita surdum fecerat Plutus. Nihil igitur motus in consilio perflit, immò magis magisq; cupiditate argenti recipiendi inflammatus, altùm ingemuit. Quod ubi vidit amicus, eum, ne animum desponderet, aut se suspenderet, talibus verbis affatus est. Oportebat quidem, ô bone, te consilium meum non respuere, ac seriò cogitare,

cogitare, nihil amitti, quod pauperibus datur, Christo dicente, *Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis;* & utique præstantior est corporis sanitas, quam pecuniæ, quibus ægroto non licet frui; quæq; sæpe sine fructu medicis expenduntur. Verùm quia sana consilia apud te locum non habent, est aliud, quod ægritudini tuæ curandæ offeram, si fortè illud placet. Auarus cum animaduerneret, nummi spem refulgere, iubet eum consilia promere. Tum alter non minus pius, quam sacra doctus: Quando igitur ita es constitutus, inquit, & te largitatis in pauperes poenitet, age ad templum mecum redi; totam quantam summam expendisti, tibi numerabo, si Christo professus fueris, non te, sed me argentum istud in pauperes effudisse. Accipit conditionem miserè latus ille. Adeunt ambo templum, annumeratur pecunia, pronuntiatur formula, & meritum ab auaro ad liberalem transfertur. O cæcam auaritiam! quàm non videt in lucro suo damnum! Vix iste argentum receperat, & illico cum valetudine vitam amisit. Nam è templo egrediens, sub ipso limine, repentina morte extinctus est. Ita pecuniam pariter atque animam suam perdidit. Cur perdidit? quia liberalitatem suam retractauit. Usque adeò non solum auaritia impedit homines, ne sint liberales, sed etiam hominibus poenitentiam iniicit, si liberales extiterunt.

Matth. 25. 40.

IX.

Et quærimus adhuc, cur diuites difficulter intrent in regnum cælorum? diuitiæ amatae ægrè separari se sinunt à suis amatoribus; hinc faciunt illiberales; hinc efficiunt immisericordes; hinc gignunt crudelitatem, quæ miseris non succurrit; hinc merentur diuitiarum amatores, ut neque erga ipsos Deus sit liberalis, sed eos in vita sua, bona sua recipere sinat; in altera, quid futurum sit, dudum prædixit: *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis:* nulla misericordia tetigit vos, neq; Deus tunc miserebitur vestri. Si cetera vobis omnia delicta desint, sufficit, misericordiam non exercuisse. *Nam & ille diues, ait S. Augustinus, ante cuius ianuam iscebat pauperrimus ulcerosus, non est dictus, raptor rerum alienarum. Erat quidam diues, inquit, qui induebatur purpura & bysso, & epulabatur quotidie splendide. Diues, inquit, erat, non dixit, pauperum oppressor: non dixit, rerum alienarum raptor, aut delator, aut receptor: non dixit, pupillarum spoliator: non dixit, viduarum persecutor. Nihil horum,*

Matth. 7. 2.

S. Augustin. serm. 19. de verbis Apost. Luc. 16.